

Administratoren af en internetside kan have en legitim interesse i at opbevare bestemte personoplysninger om besøgende for at forsvare sig mod netværksangreb

En besøgendes dynamiske internetprotokoladresse udgør for administratoren af internetsiden en personoplysning, når denne administrator råder over lovlige hjælpemidler, der gør det muligt for denne at få identificeret den pågældende besøgende gennem yderligere viden, som den besøgendes internetudbyder råder over

Patrick Breyer har ved de tyske domstole anfægtet det forhold, at de tyske forbundsinstitutioners internetsider, som han foretager søgninger på, registrerer og opbevarer hans internetprotokoladresser (»ip-adresser«)¹. Disse institutioner registrerer og opbevarer, ud over datoen og tidspunktet for søgningen, de besøgendes ip-adresser med henblik på at afværge angreb på netværket og at muliggøre strafferetlig forfølgning.

Bundesgerichtshof (forbundsdomstol, Tyskland) har indbragt sagen for Domstolen for at få oplyst, om »dynamiske« ip-adresser i denne sammenhæng også i forhold til administratoren af internetsiden udgør personoplysninger og således nyder den beskyttelse, der er fastsat for sådanne oplysninger. En dynamisk ip-adresse er en ip-adresse, der ændres ved hver ny tilslutning til internettet. Til forskel fra statiske ip-adresser gør de dynamiske ip-adresser det ikke muligt ved hjælp af filer, der er tilgængelige for offentligheden, at foretage en kobling mellem en given computer og den fysiske tilslutning til det net, som anvendes af internetudbyderen. Det er således kun Patrick Breyers internetudbyder, der råder over den yderligere viden, der kræves for at kunne identificere ham.

Bundesgerichtshof ønsker endvidere oplyst, om administratoren af en internetside i det mindste i princippet skal have mulighed for efterfølgende at indsamle og anvende besøgendes personoplysninger for at sikre sin sides generelle funktionsdygtighed. Den bemærker i denne henseende, at den overvejende opfattelse i tysk retslitteratur fortolker den tyske lovgivning på området således, at disse oplysninger skal slettes efter søgningen, medmindre de er påkrævede med henblik på afregning.

I sin dom af dags dato svarer Domstolen først, at en dynamisk ip-adresse, der er registreret af en »udbyder af online-medietjenester« (dvs. administratoren af en internetside, i det foreliggende tilfælde de tyske forbundsinstitutioner) i forbindelse med en søgning på dennes offentligt tilgængelige internetside, i forhold til administratoren udgør en personoplysning², når denne råder over lovlige hjælpemidler, der gør det muligt for denne at få identificeret den besøgende gennem den yderligere viden, som sidstnævntes internetudbyder råder over.

¹ Ip-adresser er en rækkefølge af cifre, som tildeles computere, der er tilsluttet internettet, for at muliggøre deres kommunikation på internettet. Ved en søgning på en internetside kommunikeres ip-adressen på den computer, der søges fra, til den server, som den side, som der søges på, er lagret på. Denne kommunikation er nødvendig, for at de oplysninger, som der søges på, kan overføres til rette modtager.

² I den forstand, hvori udtrykket er anvendt i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24.10.1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EUT 1995, L 281, s. 31).

Domstolen bemærker i denne henseende, at der i Tyskland synes at findes lovlige veje, der gør det muligt for udbyderen af online-medietjenester³, bl.a. i tilfælde af angreb på netværk, at henvende sig til den kompetente myndighed, for at denne kan tage de nødvendige skridt for at opnå disse oplysninger hos internetudbyderen og efterfølgende foranledige strafferetlig forfølgning.

Herefter svarer Domstolen, at EU-retten⁴ er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat, hvorefter en udbyder af online-medietjenester uden samtykke fra den besøgende kun må indsamle og anvende personoplysninger om den besøgende, i det omfang denne indsamling og denne anvendelse er nødvendig for at give adgang til og afregne for den konkrete anvendelse af tjenester foretaget af denne besøgende, uden at formålet om at sikre disse tjenesters generelle funktionsdygtighed kan begrunde anvendelsen af oplysningerne efter en søgning på disse tjenester.

Domstolen anfører, at behandling af personoplysninger er tilladt ifølge EU-retten, bl.a. hvis den er nødvendig, for at den registeransvarlige eller den tredjemand eller de tredjemænd, til hvem oplysningerne videregives, kan forfølge en legitim interesse, medmindre den registreredes interesser eller de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder går forud herfor.

Den tyske lovgivning som fortolket i henhold til den overvejende opfattelse i retslitteraturen begrænser rækkevidden af dette princip, idet den udelukker, at formålet om at garantere online-mediets generelle funktionsdygtighed kan være genstand for en afvejning i forhold til de besøgendes interesser eller grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder.

I denne sammenhæng fremhæver Domstolen, at de tyske forbundsinstitutioner, der udbyder online-medietjenester, kan have en legitim interesse i, ud over hver konkret anvendelse af deres offentligt tilgængelige internetsider, at sikre deres siders fortsatte funktionsdygtighed.

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retsvist. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse, der på tilsvarende måde er bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

---

³ For så vidt angår det foreliggende tilfælde, hvor de omhandlede sider forvaltes af de tyske forbundsinstitutioner, bemærker Domstolen, at de tyske forbundsinstitutioner, på trods af deres status som offentlige myndigheder, synes at handle som borgere.

⁴ Dvs. direktiv 95/46.